

PHỐ CŨ

Chậm--Tha thiết

Hà Thúc Sinh

Quay về mái ấm thân yêu bước đi dưới hàng cây xanh Nghe bờ đá cũ vang lên những
Trong lòng con phố thân quen nắng xuyên kính lồng hai bên Tôi chợt tìm thấy trong tôi bóng

kỷ niệm thời thiếu niên Nghe thơ đời giục già tiếng đòi lên trang giấy xưa Nghe âm
hình một người rất quen Ôi cho dù bèo có hoang giạt sông trăm nhánh trôi Ôi cho

nhạc thêm khát môi người ca lên nổi nhớ Lắng nghe tim mình đòi sống đến
dù chìm đắm mây chiều không phương hướng tới Trái tim yêu

1 2

bù đời tha thiết đập mãi Tóc xanh qua

rồi Về đây nằm nghe thán năm buồn khơi cơn mộng tươi thắm năm

nào Hát cho tươi chiều nắng Nâng ly rượu

đắng ngó ra sân vàng một màu nhớ nhưng Thôi chào mi nhé điều linh Tiên

nhau có sầu trung niên Cho nụ cười tái sinh lên Tắm lòng từ bi ngát xanh Khi quay

về nghe khát môi người xa lâu nổi vui Xin tay người cuồng lữ giam cầm chân tôi bước

tới Quấn lấy cuộc đời Không thiếu lẻ loi ./.

Sài Gòn 1980